

**MAGYARORSZÁG KORMÁNYA**

**T/10093. számú  
törvényjavaslat**

**az Európa Tanács Emberkereskedelem Elleni Fellépéséről szóló Egyezményének  
kihirdetéséről**

**Előadó: Dr. Pintér Sándor  
belügyminiszter**

**Budapest, 2013. február**

## 2013. évi ... törvény

### az Európa Tanács Emberkereskedelem Elleni Fellépéséről szóló Egyezményének kihirdetéséről

#### 1. §

Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad az Európa Tanács Emberkereskedelem Elleni Fellépéséről szóló, Varsóban, 2005. május 16-án kelt Egyezménye (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

#### 2. §

Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

#### 3. §

Az Egyezmény hiteles angol nyelvű szövege, valamint annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

### **"Council of Europe Convention on Action against Trafficking in Human Beings**

#### **Preamble**

The member States of the Council of Europe and the other Signatories hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Considering that trafficking in human beings constitutes a violation of human rights and an offence to the dignity and the integrity of the human being;

Considering that trafficking in human beings may result in slavery for victims;

Considering that respect for victims' rights, protection of victims and action to combat trafficking in human beings must be the paramount objectives;

Considering that all actions or initiatives against trafficking in human beings must be non-discriminatory, take gender equality into account as well as a child-rights approach;

Recalling the declarations by the Ministers for Foreign Affairs of the Member States at the 112th (14-15 May 2003) and the 114th (12-13 May 2004) Sessions of the Committee of Ministers calling for reinforced action by the Council of Europe on trafficking in human beings;

Bearing in mind the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms (1950) and its protocols;

Bearing in mind the following recommendations of the Committee of Ministers to member states of the Council of Europe: Recommendation No. R (91) 11 on sexual exploitation, pornography and prostitution of, and trafficking in, children and young adults; Recommendation No. R (97) 13 concerning intimidation of witnesses and the rights of the defence; Recommendation No. R (2000) 11 on action against trafficking in human beings for the purpose of sexual exploitation and Recommendation Rec (2001) 16 on the protection of children against sexual exploitation; Recommendation Rec (2002) 5 on the protection of women against violence;

Bearing in mind the following recommendations of the Parliamentary Assembly of the Council of Europe: Recommendation 1325 (1997) on traffic in women and forced prostitution in Council of Europe member states; Recommendation 1450 (2000) on violence against women in Europe; Recommendation 1545 (2002) on a campaign against trafficking in women; Recommendation 1610 (2003) on migration connected with trafficking in women and prostitution; Recommendation 1611 (2003) on trafficking in organs in Europe; Recommendation 1663 (2004) Domestic slavery: servitude, au pairs and mail-order brides;

Bearing in mind the European Union Council Framework Decision of 19 July 2002 on combating trafficking in human beings, the European Union Council Framework Decision of 15 March 2001 on the standing of victims in criminal proceedings and the European Union Council Directive of 29 April 2004 on the residence permit issued to third-country nationals who are victims of trafficking in human beings or who have been the subject of an action to facilitate illegal immigration, who cooperate with the competent authorities;

Taking due account of the United Nations Convention against Transnational Organized Crime and the Protocol thereto to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children with a view to improving the protection which they afford and developing the standards established by them;

Taking due account of the other international legal instruments relevant in the field of action against trafficking in human beings;

Taking into account the need to prepare a comprehensive international legal instrument focusing on the human rights of victims of trafficking and setting up a specific monitoring mechanism,

Have agreed as follows:

## **Chapter I – Purposes, scope, non-discrimination principle and definitions**

### **Article 1 – Purposes of the Convention**

1. The purposes of this Convention are:

- a) to prevent and combat trafficking in human beings, while guaranteeing gender equality;
  - b) to protect the human rights of the victims of trafficking, design a comprehensive framework for the protection and assistance of victims and witnesses, while guaranteeing gender equality, as well as to ensure effective investigation and prosecution;
  - c) to promote international cooperation on action against trafficking in human beings.
2. In order to ensure effective implementation of its provisions by the Parties, this Convention sets up a specific monitoring mechanism.

### **Article 2 – Scope**

This Convention shall apply to all forms of trafficking in human beings, whether national or transnational, whether or not connected with organised crime.

### **Article 3 – Non-discrimination principle**

The implementation of the provisions of this Convention by Parties, in particular the enjoyment of measures to protect and promote the rights of victims, shall be secured without discrimination on any ground such as sex, race, colour, language, religion, political or other opinion, national or social origin, association with a national minority, property, birth or other status.

### **Article 4 – Definitions**

For the purposes of this Convention:

- a) "Trafficking in human beings" shall mean the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of persons, by means of the threat or use of force or other forms of coercion, of abduction, of fraud, of deception, of the abuse of power or of a position of vulnerability or of the giving or receiving of payments or benefits to achieve the consent of a person having control over another person, for the purpose of exploitation. Exploitation shall include, at a minimum, the exploitation of the prostitution of others or other forms of sexual exploitation, forced labour or services, slavery or practices similar to slavery, servitude or the removal of organs;
- b) The consent of a victim of "trafficking in human beings" to the intended exploitation set forth in subparagraph (a) of this article shall be irrelevant where any of the means set forth in subparagraph (a) have been used;
- c) The recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of a child for the purpose of exploitation shall be considered "trafficking in human beings" even if this does not involve any of the means set forth in subparagraph (a) of this article;

- d) "Child" shall mean any person under eighteen years of age;
- e) "Victim" shall mean any natural person who is subject to trafficking in human beings as defined in this article.

## **Chapter II – Prevention, co-operation and other measures**

### **Article 5 – Prevention of trafficking in human beings**

1. Each Party shall take measures to establish or strengthen national co-ordination between the various bodies responsible for preventing and combating trafficking in human beings.
2. Each Party shall establish and/or strengthen effective policies and programmes to prevent trafficking in human beings, by such means as: research, information, awareness raising and education campaigns, social and economic initiatives and training programmes, in particular for persons vulnerable to trafficking and for professionals concerned with trafficking in human beings.
3. Each Party shall promote a Human Rights-based approach and shall use gender mainstreaming and a child-sensitive approach in the development, implementation and assessment of all the policies and programmes referred to in paragraph 2.
4. Each Party shall take appropriate measures, as may be necessary, to enable migration to take place legally, in particular through dissemination of accurate information by relevant offices, on the conditions enabling the legal entry in and stay on its territory.
5. Each Party shall take specific measures to reduce children's vulnerability to trafficking, notably by creating a protective environment for them.
6. Measures established in accordance with this article shall involve, where appropriate, non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society committed to the prevention of trafficking in human beings and victim protection or assistance.

### **Article 6 – Measures to discourage the demand**

To discourage the demand that fosters all forms of exploitation of persons, especially women and children, that leads to trafficking, each Party shall adopt or strengthen legislative, administrative, educational, social, cultural or other measures including:

- a) research on best practices, methods and strategies;
- b) raising awareness of the responsibility and important role of media and civil society in identifying the demand as one of the root causes of trafficking in human beings;
- c) target information campaigns involving, as appropriate, inter alia, public authorities and policy makers;

- d) preventive measures, including educational programmes for boys and girls during their schooling, which stress the unacceptable nature of discrimination based on sex, and its disastrous consequences, the importance of gender equality and the dignity and integrity of every human being.

#### **Article 7 – Border measures**

1. Without prejudice to international commitments in relation to the free movement of persons, Parties shall strengthen, to the extent possible, such border controls as may be necessary to prevent and detect trafficking in human beings.
2. Each Party shall adopt legislative or other appropriate measures to prevent, to the extent possible, means of transport operated by commercial carriers from being used in the commission of offences established in accordance with this Convention.
3. Where appropriate, and without prejudice to applicable international conventions, such measures shall include establishing the obligation of commercial carriers, including any transportation company or the owner or operator of any means of transport, to ascertain that all passengers are in possession of the travel documents required for entry into the receiving State.
4. Each Party shall take the necessary measures, in accordance with its internal law, to provide for sanctions in cases of violation of the obligation set forth in paragraph 3 of this article.
5. Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to permit, in accordance with its internal law, the denial of entry or revocation of visas of persons implicated in the commission of offences established in accordance with this Convention.
6. Parties shall strengthen co-operation among border control agencies by, *inter alia*, establishing and maintaining direct channels of communication.

#### **Article 8 – Security and control of documents**

Each Party shall adopt such measures as may be necessary:

- a) To ensure that travel or identity documents issued by it are of such quality that they cannot easily be misused and cannot readily be falsified or unlawfully altered, replicated or issued; and
- b) To ensure the integrity and security of travel or identity documents issued by or on behalf of the Party and to prevent their unlawful creation and issuance.

#### **Article 9 – Legitimacy and validity of documents**

At the request of another Party, a Party shall, in accordance with its internal law, verify within a reasonable time the legitimacy and validity of travel or identity documents issued or purported to have been issued in its name and suspected of being used for trafficking in human beings.

## **Chapter III – Measures to protect and promote the rights of victims, guaranteeing gender equality**

### **Article 10 - Identification of the victims**

1. Each Party shall provide its competent authorities with persons who are trained and qualified in preventing and combating trafficking in human beings, in identifying and helping victims, including children, and shall ensure that the different authorities collaborate with each other as well as with relevant support organisations, so that victims can be identified in a procedure duly taking into account the special situation of women and child victims and, in appropriate cases, issued with residence permits under the conditions provided for in Article 14 of the present Convention.
2. Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to identify victims as appropriate in collaboration with other Parties and relevant support organisations. Each Party shall ensure that, if the competent authorities have reasonable grounds to believe that a person has been victim of trafficking in human beings, that person shall not be removed from its territory until the identification process as victim of an offence provided for in Article 18 of this Convention has been completed by the competent authorities and shall likewise ensure that that person receives the assistance provided for in Article 12, paragraphs 1 and 2.
3. When the age of the victim is uncertain and there are reasons to believe that the victim is a child, he or she shall be presumed to be a child and shall be accorded special protection measures pending verification of his/her age.
4. As soon as an unaccompanied child is identified as a victim, each Party shall:
  - a) provide for representation of the child by a legal guardian, organisation or authority which shall act in the best interests of that child;
  - b) take the necessary steps to establish his/her identity and nationality;
  - c) make every effort to locate his/her family when this is in the best interests of the child.

### **Article 11 – Protection of private life**

1. Each Party shall protect the private life and identity of victims. Personal data regarding them shall be stored and used in conformity with the conditions provided for by the Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data (ETS No. 108).
2. Each Party shall adopt measures to ensure, in particular, that the identity, or details allowing the identification, of a child victim of trafficking are not made publicly known, through the media or by any other means, except, in exceptional circumstances, in order to facilitate the tracing of family members or otherwise secure the well-being and protection of the child.
3. Each Party shall consider adopting, in accordance with Article 10 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms as interpreted by the European

Court of Human Rights, measures aimed at encouraging the media to protect the private life and identity of victims through self-regulation or through regulatory or co-regulatory measures.

### **Article 12 – Assistance to victims**

1. Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to assist victims in their physical, psychological and social recovery. Such assistance shall include at least:
  - a) standards of living capable of ensuring their subsistence, through such measures as: appropriate and secure accommodation, psychological and material assistance;
  - b) access to emergency medical treatment;
  - c) translation and interpretation services, when appropriate;
  - d) counselling and information, in particular as regards their legal rights and the services available to them, in a language that they can understand;
  - e) assistance to enable their rights and interests to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders;
  - f) access to education for children.
2. Each Party shall take due account of the victim's safety and protection needs.
3. In addition, each Party shall provide necessary medical or other assistance to victims lawfully resident within its territory who do not have adequate resources and need such help.
4. Each Party shall adopt the rules under which victims lawfully resident within its territory shall be authorised to have access to the labour market, to vocational training and education.
5. Each Party shall take measures, where appropriate and under the conditions provided for by its internal law, to co-operate with non-governmental organisations, other relevant organisations or other elements of civil society engaged in assistance to victims.
6. Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure that assistance to a victim is not made conditional on his or her willingness to act as a witness.
7. For the implementation of the provisions set out in this article, each Party shall ensure that services are provided on a consensual and informed basis, taking due account of the special needs of persons in a vulnerable position and the rights of children in terms of accommodation, education and appropriate health care.

### **Article 13 – Recovery and reflection period**

1. Each Party shall provide in its internal law a recovery and reflection period of at least 30 days, when there are reasonable grounds to believe that the person concerned is a victim. Such a period shall be sufficient for the person concerned to recover and escape the



influence of traffickers and/or to take an informed decision on cooperating with the competent authorities. During this period it shall not be possible to enforce any expulsion order against him or her. This provision is without prejudice to the activities carried out by the competent authorities in all phases of the relevant national proceedings, and in particular when investigating and prosecuting the offences concerned. During this period, the Parties shall authorise the persons concerned to stay in their territory.

2. During this period, the persons referred to in paragraph 1 of this Article shall be entitled to the measures contained in Article 12, paragraphs 1 and 2.
3. The Parties are not bound to observe this period if grounds of public order prevent it or if it is found that victim status is being claimed improperly.

#### **Article 14 – Residence permit**

1. Each Party shall issue a renewable residence permit to victims, in one or other of the two following situations or in both:
  - a) the competent authority considers that their stay is necessary owing to their personal situation;
  - b) the competent authority considers that their stay is necessary for the purpose of their co-operation with the competent authorities in investigation or criminal proceedings.
2. The residence permit for child victims, when legally necessary, shall be issued in accordance with the best interests of the child and, where appropriate, renewed under the same conditions.
3. The non-renewal or withdrawal of a residence permit is subject to the conditions provided for by the internal law of the Party.
4. If a victim submits an application for another kind of residence permit, the Party concerned shall take into account that he or she holds, or has held, a residence permit in conformity with paragraph 1.
5. Having regard to the obligations of Parties to which Article 40 of this Convention refers, each Party shall ensure that granting of a permit according to this provision shall be without prejudice to the right to seek and enjoy asylum.

#### **Article 15 – Compensation and legal redress**

1. Each Party shall ensure that victims have access, as from their first contact with the competent authorities, to information on relevant judicial and administrative proceedings in a language which they can understand.
2. Each Party shall provide, in its internal law, for the right to legal assistance and to free legal aid for victims under the conditions provided by its internal law.

3. Each Party shall provide, in its internal law, for the right of victims to compensation from the perpetrators.
4. Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to guarantee compensation for victims in accordance with the conditions under its internal law, for instance through the establishment of a fund for victim compensation or measures or programmes aimed at social assistance and social integration of victims, which could be funded by the assets resulting from the application of measures provided in Article 23.

#### **Article 16 – Repatriation and return of victims**

1. The Party of which a victim is a national or in which that person had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving Party shall, with due regard for his or her rights, safety and dignity, facilitate and accept, his or her return without undue or unreasonable delay.
2. When a Party returns a victim to another State, such return shall be with due regard for the rights, safety and dignity of that person and for the status of any legal proceedings related to the fact that the person is a victim, and shall preferably be voluntary.
3. At the request of a receiving Party, a requested Party shall verify whether a person is its national or had the right of permanent residence in its territory at the time of entry into the territory of the receiving Party.
4. In order to facilitate the return of a victim who is without proper documentation, the Party of which that person is a national or in which he or she had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving Party shall agree to issue, at the request of the receiving Party, such travel documents or other authorisation as may be necessary to enable the person to travel to and re-enter its territory.
5. Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to establish repatriation programmes, involving relevant national or international institutions and non governmental organisations. These programmes aim at avoiding re-victimisation. Each Party should make its best effort to favour the reintegration of victims into the society of the State of return, including reintegration into the education system and the labour market, in particular through the acquisition and improvement of their professional skills. With regard to children, these programmes should include enjoyment of the right to education and measures to secure adequate care or receipt by the family or appropriate care structures.
6. Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to make available to victims, where appropriate in co-operation with any other Party concerned, contact information of structures that can assist them in the country where they are returned or repatriated, such as law enforcement offices, non-governmental organisations, legal professions able to provide counselling and social welfare agencies.
7. Child victims shall not be returned to a State, if there is indication, following a risk and security assessment, that such return would not be in the best interests of the child.

#### **Article 17 – Gender equality**

Each Party shall, in applying measures referred to in this chapter, aim to promote gender equality and use gender mainstreaming in the development, implementation and assessment of the measures.

## **Chapter IV – Substantive criminal law**

### **Article 18 – Criminalisation of trafficking in human beings**

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the conduct contained in article 4 of this Convention, when committed intentionally.

### **Article 19 – Criminalisation of the use of services of a victim**

Each Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its internal law, the use of services which are the object of exploitation as referred to in Article 4 paragraph a of this Convention, with the knowledge that the person is a victim of trafficking in human beings.

### **Article 20 - Criminalisation of acts relating to travel or identity documents**

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the following conducts, when committed intentionally and for the purpose of enabling the trafficking in human beings:

- a) forging a travel or identity document;
- b) procuring or providing such a document;
- c) retaining, removing, concealing, damaging or destroying a travel or identity document of another person.

### **Article 21 – Attempt and aiding or abetting**

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences when committed intentionally, aiding or abetting the commission of any of the offences established in accordance with Articles 18 and 20 of the present Convention.
2. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences when committed intentionally, an attempt to commit the offences established in accordance with Articles 18 and 20, paragraph a, of this Convention.

### **Article 22 – Corporate liability**

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that a legal person can be held liable for a criminal offence established in accordance with

this Convention, committed for its benefit by any natural person, acting either individually or as part of an organ of the legal person, who has a leading position within the legal person, based on:

- a) a power of representation of the legal person;
  - b) an authority to take decisions on behalf of the legal person;
  - c) an authority to exercise control within the legal person.
2. Apart from the cases already provided for in paragraph 1, each Party shall take the measures necessary to ensure that a legal person can be held liable where the lack of supervision or control by a natural person referred to in paragraph 1 has made possible the commission of a criminal offence established in accordance with this Convention for the benefit of that legal person by a natural person acting under its authority.
  3. Subject to the legal principles of the Party, the liability of a legal person may be criminal, civil or administrative.
  4. Such liability shall be without prejudice to the criminal liability of the natural persons who have committed the offence.

#### **Article 23 – Sanctions and measures**

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that the criminal offences established in accordance with Articles 18 to 21 are punishable by effective, proportionate and dissuasive sanctions. These sanctions shall include, for criminal offences established in accordance with Article 18 when committed by natural persons, penalties involving deprivation of liberty which can give rise to extradition.
2. Each Party shall ensure that legal persons held liable in accordance with Article 22 shall be subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions or measures, including monetary sanctions.
3. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to confiscate or otherwise deprive the instrumentalities and proceeds of criminal offences established in accordance with Articles 18 and 20, paragraph a, of this Convention, or property the value of which corresponds to such proceeds.
4. Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to enable the temporary or permanent closure of any establishment which was used to carry out trafficking in human beings, without prejudice to the rights of *bona fide* third parties or to deny the perpetrator, temporary or permanently, the exercise of the activity in the course of which this offence was committed.

#### **Article 24 – Aggravating circumstances**

Each Party shall ensure that the following circumstances are regarded as aggravating circumstances in the determination of the penalty for offences established in accordance with Article 18 of this Convention:

- a) the offence deliberately or by gross negligence endangered the life of the victim;
- b) the offence was committed against a child;
- c) the offence was committed by a public official in the performance of her/his duties;
- d) the offence was committed within the framework of a criminal organisation.

#### **Article 25 - Previous convictions**

Each Party shall adopt such legislative and other measures providing for the possibility to take into account final sentences passed by another Party in relation to offences established in accordance with this Convention when determining the penalty.

#### **Article 26 – Non-punishment provision**

Each Party shall, in accordance with the basic principles of its legal system, provide for the possibility of not imposing penalties on victims for their involvement in unlawful activities, to the extent that they have been compelled to do so.

### **Chapter V – Investigation, prosecution and procedural law**

#### **Article 27 - *Ex parte* and *ex officio* applications**

1. Each Party shall ensure that investigations into or prosecution of offences established in accordance with this Convention shall not be dependent upon the report or accusation made by a victim, at least when the offence was committed in whole or in part on its territory.
2. Each Party shall ensure that victims of an offence in the territory of a Party other than the one where they reside may make a complaint before the competent authorities of their State of residence. The competent authority to which the complaint is made, insofar as it does not itself have competence in this respect, shall transmit it without delay to the competent authority of the Party in the territory in which the offence was committed. The complaint shall be dealt with in accordance with the internal law of the Party in which the offence was committed.
3. Each Party shall ensure, by means of legislative or other measures, in accordance with the conditions provided for by its internal law, to any group, foundation, association or non-governmental organisations which aims at fighting trafficking in human beings or protection of human rights, the possibility to assist and/or support the victim with his or her consent during criminal proceedings concerning the offence established in accordance with Article 18 of this Convention.

#### **Article 28 – Protection of victims, witnesses and collaborators with the judicial authorities**

1. Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to provide effective and appropriate protection from potential retaliation or intimidation in particular during and after investigation and prosecution of perpetrators, for:
  - a) Victims;
  - b) As appropriate, those who report the criminal offences established in accordance with Article 18 of this Convention or otherwise co-operate with the investigating or prosecuting authorities;
  - c) witnesses who give testimony concerning criminal offences established in accordance with Article 18 of this Convention;
  - d) when necessary, members of the family of persons referred to in subparagraphs a and c.
2. Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure and to offer various kinds of protection. This may include physical protection, relocation, identity change and assistance in obtaining jobs.
3. A child victim shall be afforded special protection measures taking into account the best interests of the child.
4. Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to provide, when necessary, appropriate protection from potential retaliation or intimidation in particular during and after investigation and prosecution of perpetrators, for members of groups, foundations, associations or non-governmental organisations which carry out the activities set out in Article 27, paragraph 3.
5. Each Party shall consider entering into agreements or arrangements with other States for the implementation of this article.

#### **Article 29 – Specialised authorities and co-ordinating bodies**

1. Each Party shall adopt such measures as may be necessary to ensure that persons or entities are specialised in the fight against trafficking and the protection of victims. Such persons or entities shall have the necessary independence in accordance with the fundamental principles of the legal system of the Party, in order for them to be able to carry out their functions effectively and free from any undue pressure. Such persons or the staffs of such entities shall have adequate training and financial resources for their tasks.
2. Each Party shall adopt such measures as may be necessary to ensure co-ordination of the policies and actions of their governments' departments and other public agencies against trafficking in human beings, where appropriate, through setting up co-ordinating bodies.
3. Each Party shall provide or strengthen training for relevant officials in the prevention of and fight against trafficking in human beings, including Human Rights training. The training may be agency-specific and shall, as appropriate, focus on: methods used in preventing such trafficking, prosecuting the traffickers and protecting the rights of the victims, including protecting the victims from the traffickers.

4. Each Party shall consider appointing National Rapporteurs or other mechanisms for monitoring the anti-trafficking activities of State institutions and the implementation of national legislation requirements.

### **Article 30 – Court proceedings**

In accordance with the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, in particular Article 6, each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure in the course of judicial proceedings:

- a) the protection of victims' private life and, where appropriate, identity;
- b) victims' safety and protection from intimidation,

in accordance with the conditions under its internal law and, in the case of child victims, by taking special care of children's needs and ensuring their right to special protection measures.

### **Article 31 – Jurisdiction**

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish jurisdiction over any offence established in accordance with this Convention, when the offence is committed:
  - a) in its territory; or
  - b) on board a ship flying the flag of that Party; or
  - c) on board an aircraft registered under the laws of that Party; or
  - d) by one of its nationals or by a stateless person who has his or her habitual residence in its territory, if the offence is punishable under criminal law where it was committed or if the offence is committed outside the territorial jurisdiction of any State;
  - e) against one of its nationals.
2. Each Party may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it reserves the right not to apply or to apply only in specific cases or conditions the jurisdiction rules laid down in paragraphs 1 (d) and (e) of this article or any part thereof.
3. Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish jurisdiction over the offences referred to in this Convention, in cases where an alleged offender is present in its territory and it does not extradite him/her to another Party, solely on the basis of his/her nationality, after a request for extradition.
4. When more than one Party claims jurisdiction over an alleged offence established in accordance with this Convention, the Parties involved shall, where appropriate, consult with a view to determining the most appropriate jurisdiction for prosecution.

5. Without prejudice to the general norms of international law, this Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised by a Party in accordance with internal law.

## **Chapter VI – International co-operation and co-operation with civil society**

### **Article 32 – General principles and measures for international co-operation**

The Parties shall co-operate with each other, in accordance with the provisions of this Convention, and through application of relevant applicable international and regional instruments, arrangements agreed on the basis of uniform or reciprocal legislation and internal laws, to the widest extent possible, for the purpose of:

- preventing and combating trafficking in human beings;
- protecting and providing assistance to victims;
- investigations or proceedings concerning criminal offences established in accordance with this Convention.

### **Article 33 - Measures relating to endangered or missing persons**

1. When a Party, on the basis of the information at its disposal has reasonable grounds to believe that the life, the freedom or the physical integrity of a person referred to in Article 28, paragraph 1, is in immediate danger on the territory of another Party, the Party that has the information shall, in such a case of emergency, transmit it without delay to the latter so as to take the appropriate protection measures.
2. The Parties to this Convention may consider reinforcing their co-operation in the search for missing people, in particular for missing children, if the information available leads them to believe that she/he is a victim of trafficking in human beings. To this end, the Parties may conclude bilateral or multilateral treaties with each other.

### **Article 34 – Information**

1. The requested Party shall promptly inform the requesting Party of the final result of the action taken under this chapter. The requested Party shall also promptly inform the requesting Party of any circumstances which render impossible the carrying out of the action sought or are likely to delay it significantly.
2. A Party may, within the limits of its internal law, without prior request, forward to another Party information obtained within the framework of its own investigations when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving Party in initiating or carrying out investigations or proceedings concerning criminal offences established in accordance with this Convention or might lead to a request for co-operation by that Party under this chapter.



3. Prior to providing such information, the providing Party may request that it be kept confidential or used subject to conditions. If the receiving Party cannot comply with such request, it shall notify the providing Party, which shall then determine whether the information should nevertheless be provided. If the receiving Party accepts the information subject to the conditions, it shall be bound by them.
4. All information requested concerning Articles 13, 14 and 16, necessary to provide the rights conferred by these Articles, shall be transmitted at the request of the Party concerned without delay with due respect to Article 11 of the present Convention.

### **Article 35 – Co-operation with civil society**

Each Party shall encourage state authorities and public officials, to co-operate with non-governmental organisations, other relevant organisations and members of civil society, in establishing strategic partnerships with the aim of achieving the purpose of this Convention.

## **Chapter VII – Monitoring mechanism**

### **Article 36 – Group of experts on action against trafficking in human beings**

1. The Group of experts on action against trafficking in human beings (hereinafter referred to as “GRETA”), shall monitor the implementation of this Convention by the Parties.
2. GRETA shall be composed of a minimum of 10 members and a maximum of 15 members, taking into account a gender and geographical balance, as well as a multidisciplinary expertise. They shall be elected by the Committee of the Parties for a term of office of 4 years, renewable once, chosen from amongst nationals of the States Parties to this Convention.
3. The election of the members of GRETA shall be based on the following principles:
  - a) they shall be chosen from among persons of high moral character, known for their recognised competence in the fields of Human Rights, assistance and protection of victims and of action against trafficking in human beings or having professional experience in the areas covered by this Convention;
  - b) they shall sit in their individual capacity and shall be independent and impartial in the exercise of their functions and shall be available to carry out their duties in an effective manner;
  - c) no two members of GRETA may be nationals of the same State;
  - d) they should represent the main legal systems.
4. The election procedure of the members of GRETA shall be determined by the Committee of Ministers, after consulting with and obtaining the unanimous consent of the Parties to the Convention, within a period of one year following the entry into force of this Convention. GRETA shall adopt its own rules of procedure.

### **Article 37 – Committee of the Parties**

1. The Committee of the Parties shall be composed of the representatives on the Committee of Ministers of the Council of Europe of the member States Parties to the Convention and representatives of the Parties to the Convention, which are not members of the Council of Europe.
2. The Committee of the Parties shall be convened by the Secretary General of the Council of Europe. Its first meeting shall be held within a period of one year following the entry into force of this Convention in order to elect the members of GRETA. It shall subsequently meet whenever one-third of the Parties, the President of GRETA or the Secretary General so requests.
3. The Committee of the Parties shall adopt its own rules of procedure.

### **Article 38 – Procedure**

1. The evaluation procedure shall concern the Parties to the Convention and be divided in rounds, the length of which is determined by GRETA. At the beginning of each round GRETA shall select the specific provisions on which the evaluation procedure shall be based.
2. GRETA shall define the most appropriate means to carry out this evaluation. GRETA may in particular adopt a questionnaire for each evaluation round, which may serve as a basis for the evaluation of the implementation by the Parties of the present Convention. Such a questionnaire shall be addressed to all Parties. Parties shall respond to this questionnaire, as well as to any other request of information from GRETA.
3. GRETA may request information from civil society.
4. GRETA may subsidiarily organise, in co-operation with the national authorities and the “contact person” appointed by the latter, and, if necessary, with the assistance of independent national experts, country visits. During these visits, GRETA may be assisted by specialists in specific fields.
5. GRETA shall prepare a draft report containing its analysis concerning the implementation of the provisions on which the evaluation is based, as well as its suggestions and proposals concerning the way in which the Party concerned may deal with the problems which have been identified. The draft report shall be transmitted for comments to the Party which undergoes the evaluation. Its comments are taken into account by GRETA when establishing its report.
6. On this basis, GRETA shall adopt its report and conclusions concerning the measures taken by the Party concerned to implement the provisions of the present Convention. This report and conclusions shall be sent to the Party concerned and to the Committee of the Parties. The report and conclusions of GRETA shall be made public as from their adoption, together with eventual comments by the Party concerned.

7. Without prejudice to the procedure of paragraphs 1 to 6 of this article, the Committee of the Parties may adopt, on the basis of the report and conclusions of GRETA, recommendations addressed to this Party (a) concerning the measures to be taken to implement the conclusions of GRETA, if necessary setting a date for submitting information on their implementation, and (b) aiming at promoting co-operation with that Party for the proper implementation of the present Convention.

## **Chapter VIII – Relationship with other international instruments**

### **Article 39 – Relationship with the Protocol to prevent, suppress and punish trafficking in persons, especially women and children, supplementing the United Nations Convention against transnational organised crime**

This Convention shall not affect the rights and obligations derived from the provisions of the Protocol to prevent, suppress and punish trafficking in persons, especially women and children, supplementing the United Nations Convention against transnational organised crime, and is intended to enhance the protection afforded by it and develop the standards contained therein.

### **Article 40 – Relationship with other international instruments**

1. This Convention shall not affect the rights and obligations derived from other international instruments to which Parties to the present Convention are Parties or shall become Parties and which contain provisions on matters governed by this Convention and which ensure greater protection and assistance for victims of trafficking.
2. The Parties to the Convention may conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, for purposes of supplementing or strengthening its provisions or facilitating the application of the principles embodied in it.
3. Parties which are members of the European Union shall, in their mutual relations, apply Community and European Union rules in so far as there are Community or European Union rules governing the particular subject concerned and applicable to the specific case, without prejudice to the object and purpose of the present Convention and without prejudice to its full application with other Parties.
4. Nothing in this Convention shall affect the rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, including international humanitarian law and international human rights law and, in particular, where applicable, the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees and the principle of *non-refoulement* as contained therein.

## **Chapter IX – Amendments to the Convention**

### **Article 41 – Amendments**

1. Any proposal for an amendment to this Convention presented by a Party shall be communicated to the Secretary General of the Council of Europe and forwarded by him or her to the member States of the Council of Europe, any signatory, any State Party, the European Community, to any State invited to sign this Convention in accordance with the provisions of Article 42 and to any State invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 43.
2. Any amendment proposed by a Party shall be communicated to GRETA, which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on that proposed amendment.
3. The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and the opinion submitted by GRETA and, following consultation of the Parties to this Convention and after obtaining their unanimous consent, may adopt the amendment.
4. The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 3 of this article shall be forwarded to the Parties for acceptance.
5. Any amendment adopted in accordance with paragraph 3 of this article shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of one month after the date on which all Parties have informed the Secretary General that they have accepted it.

## **Chapter X – Final clauses**

### **Article 42 – Signature and entry into force**

1. This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, the non member States which have participated in its elaboration and the European Community.
2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
3. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which 10 Signatories, including at least 8 member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of the preceding paragraph.
4. In respect of any State mentioned in paragraph 1 or the European Community, which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

### **Article 43 – Accession to the Convention**

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may, after consultation of the Parties to this Convention and obtaining their unanimous consent, invite any non-member State of the Council of Europe, which has not

participated in the elaboration of the Convention, to accede to this Convention by a decision taken by the majority provided for in Article 20 *d.* of the Statute of the Council of Europe, and by unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee of Ministers.

2. In respect of any acceding State, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

#### **Article 44 – Territorial application**

1. Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
2. Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings. In respect of such territory, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.
3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

#### **Article 45 – Reservations**

No reservation may be made in respect of any provision of this Convention, with the exception of the reservation of Article 31, paragraph 2.

#### **Article 46 – Denunciation**

1. Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

#### **Article 47 – Notification**

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, any State signatory, any State Party, the European Community, to any State invited to sign this Convention in accordance with the provisions of Article 42 and to any State invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 43 of:

- a) any signature;

- b) the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c) any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 42 and 43;
- d) any amendment adopted in accordance with Article 41 and the date on which such an amendment enters into force;
- e) any denunciation made in pursuance of the provisions of Article 46;
- f) any other act, notification or communication relating to this Convention
- g) any reservation made under Article 45.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Warsaw, this 16<sup>th</sup> day of May 2005, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention, to the European Community and to any State invited to accede to this Convention.

## **Az Európa Tanács Egyezménye az emberkereskedelem elleni fellépésről**

### **PREAMBULUM**

Az Európa Tanács tagállamai és a jelen Egyezményt aláíró egyéb Felek,

Figyelemmel arra, hogy az Európa Tanács célja a tagjai közötti szorosabb egység megteremtése;

Figyelemmel arra, hogy az emberkereskedelem az emberi jogok megsértését jelenti, továbbá sérti az emberi méltóságot és sérthetlenséget;

Figyelemmel arra, hogy az emberkereskedelem az áldozatok rabszolgaságához vezethet;

Szem előtt tartva, hogy elsődleges cél az emberkereskedelem áldozatainak védelme és jogaik tiszteletben tartása, valamint az emberkereskedelem leküzdése érdekében történő fellépés;

Szem előtt tartva azt, hogy az emberkereskedelem elleni bármilyen fellépésnek vagy kezdeményezésnek diszkrimináció-mentesnek kell lennie, és figyelemmel kell lennie a nemek közötti egyenlőség szempontjára és a gyermekek jogaira;

Felidézve a tagállamok külügyminisztereinek a Miniszterek Bizottsága 112. ülésén (2003. május 14-15.) és 114. ülésén (2004. május 12-13.) tett azon nyilatkozatait, amelyek az emberkereskedelem területén fokozott fellépésre hívják fel az Európa Tanácsot;

Emlékezetben tartva az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezményt (1950) és annak jegyzőkönyveit;

Emlékezetben tartva a Miniszterek Bizottságának az Európa Tanács tagállamainak szóló következő ajánlásait: a gyermekek és a fiatal felnőttek szexuális kihasználásáról, pornográfijáról és prostitúciójáról, illetve kereskedelméről szóló R (91) 11 számú ajánlást, a tanúk megfélemlítéséről és a védelemhez való jogról szóló R (97) 13 számú ajánlást, a szexuális kihasználást célzó emberkereskedelem elleni fellépésről szóló R (2000) 11 számú ajánlást, a gyermekek szexuális kihasználása elleni védelemről szóló Rec (2001) 16 számú ajánlást, és a nőkre irányuló erőszak elleni védelemről szóló Rec (2002) 5 számú ajánlást;

Emlékezetben tartva az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének következő ajánlásait: az Európa Tanács tagállamaiban történő nőkereskedelemtől és kényszerprostitúcióról szóló 1325 (1997) számú ajánlást, a nőkre irányuló erőszak elleni európai fellépésről szóló 1450 (2000) számú ajánlást, a nőkereskedelem elleni kampányról szóló 1545 (2002) számú ajánlást, a nőkereskedelemhez és a prostitúcióhoz kapcsolódó migrációról szóló 1610 (2003) számú ajánlást, az európai szervkereskedelemtől szóló 1611 (2003) számú ajánlást, a házi rabszolgaságról, a cselédekről, a gyermekfelügyeletet ellátókról (au-pair) és a levélben megrendelt menyasszonyokról szóló 1663 (2004) számú ajánlást;

Emlékezetben tartva az Európai Unió Tanácsa 2002/629/IB kerethatározatát (2002. július 19.) az emberkereskedelem elleni küzdelemről, illetve az Európai Unió Tanácsa 2001/220/IB kerethatározatát (2001. március 15.) a büntetőeljárásban a sértett jogállásáról, és az Európai Unió Tanácsa 2004/81/EK irányelvét (2004. április 29.) a harmadik országok emberkereskedelem áldozatává vált vagy az illegális bevándorlás megkönnyítésére irányuló cselekményekkel érintett, a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal együttműködő állampolgárai részére kiállított tartózkodási engedélyről;

Figyelemmel továbbá az Egyesült Nemzetek keretében létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni Egyezményre, és annak az emberkereskedelem, különösen a nők és a gyermekek kereskedelme megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló Jegyzőkönyvére, azzal a szándékkal, hogy az azokban biztosított védelmet tovább erősítsék, és elősegítsék az azokban foglalt szabályok fejlődését;

Figyelemmel továbbá az emberkereskedelem elleni fellépés területén az egyéb nemzetközi jogi eszközökre;

Figyelemmel arra, hogy szükséges egy átfogó nemzetközi jogi keret kialakítása, amely az emberkereskedelem áldozatainak emberi jogaira összpontosít, és egy sajátos ellenőrző rendszert hoz létre,

az alábbiakban állapodtak meg:

**I. FEJEZET**  
**AZ EGYEZMÉNY CÉLJA, ALKALMAZÁSI TERÜLETE, A HÁTRÁNYOS**  
**MEGKÜLÖNBÖZTETÉS TILALMÁNAK ELVE ÉS A FOGALMAK MEGHATÁROZÁSA**

**1. cikk**  
**Az Egyezmény célja**

(1) A jelen Egyezmény céljai az alábbiak:

- a) az emberkereskedelem megelőzése és leküzdése, biztosítva a nemek közötti egyenlőséget;
- b) az emberkereskedelem áldozatai emberi jogainak védelme, továbbá egy átfogó keret kidolgozása az áldozatok és a tanúk védelme és támogatása érdekében, biztosítva a nemek közötti egyenlőséget, valamint a hatékony nyomozás és vádemelés biztosítása;
- c) a nemzetközi együttműködés elősegítése az emberkereskedelem elleni küzdelem területén.

(2) A jelen Egyezmény rendelkezéseinek a Felek általi hatékony végrehajtása érdekében az Egyezmény speciális ellenőrzési mechanizmust állít fel.

**2. cikk**  
**Az Egyezmény alkalmazási területe**

A jelen Egyezmény az emberkereskedelem minden formájával szemben alkalmazandó, függetlenül attól, hogy nemzeti vagy nemzetközi, illetve, hogy a szervezett bűnözéssel kapcsolatos-e vagy sem.

**3. cikk**  
**A hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve**

A Felek mindenféle hátrányos megkülönböztetés nélkül – függetlenül például az illető nemétől, fajától, bőrszínétől, nyelvétől, vallásától, politikai vagy egyéb véleményétől, nemzeti vagy társadalmi hovatartozásától, nemzeti kisebbséghez való tartozásától, vagyoni, születési vagy egyéb helyzetétől – biztosítják a jelen Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtását, különösen az áldozatok jogainak védelmét és megerősítését elősegítő intézkedések alkalmazását.

**4. cikk**  
**Fogalmak**

A jelen Egyezmény alkalmazásában:

- a) az "emberkereskedelem": személyek kizsákmányolás céljából való toborzása, szállítása, átadása, rejtegetése vagy fogadása fenyegetéssel, erőszakkal vagy egyéb kényszer alkalmazásával, emberrablással, csalással, megtévesztéssel, hatalommal vagy a kiszolgáltatott helyzettel való visszaélés révén, illetve anyagi ellenszolgáltatásnak vagy előnyöknek valamely személy felett ellenőrzést gyakorló személy beleegyezésének megszerzése érdekében történő nyújtásával vagy elfogadásával. A kizsákmányolás magában foglalja legalább a prostitúció révén történő kizsákmányolást vagy a szexuális kizsákmányolás más formáit, a kényszermunkát vagy -szolgáltatásokat – a rabszolgatartást vagy a rabszolgatartáshoz hasonló gyakorlatot és a szolgaságot is ideértve –, és a szervek kivételét;



- b) az „emberkereskedelem” áldozatának a jelen cikk a) pontjában meghatározott, szándékos kizsákmányolásába való beleegyezése nem vehető figyelembe, ha az a) pontban szereplő elkövetési módok bármelyikét alkalmazták;
- c) egy gyermek kizsákmányolás céljából történő toborzása, szállítása, átadása, rejtegetése vagy fogadása „emberkereskedelemnek” minősül még akkor is, ha az nem jár a jelen cikk a) pontjában szereplő elkövetési módok alkalmazásával;
- d) „gyermeknek” minősül minden tizennyolcadik életévét be nem töltött személy;
- e) „áldozatnak” minősül minden természetes személy, aki sértettje a jelen cikk szerint meghatározott emberkereskedelemnek.

## **II. FEJEZET**

### **MEGELŐZÉS, EGYÜTTMŰKÖDÉS ÉS EGYÉB INTÉZKEDÉSEK**

#### **5. cikk**

##### **Az emberkereskedelem megelőzése**

- (1) A Felek intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy megeremtsék vagy megerősítsék az emberkereskedelem megelőzéséért és leküzdéséért felelős szervek közötti nemzeti együttműködést.
- (2) A Felek az emberkereskedelem megelőzése érdekében hatékony politikákat és programokat fogadnak el és/vagy megerősítik azokat, például a következőkkel: kutatás, tájékoztatás, figyelemfelkeltő és oktatási kampányok, szociális és gazdasági kezdeményezések, képzési programok, különösen az emberkereskedelem szempontjából különösen veszélyeztetett személyek és az emberkereskedelem elleni fellépéssel foglalkozó szakemberek számára.
- (3) A Felek a (2) bekezdésben említett valamennyi politika és program kialakítása, végrehajtása és értékelése során elősegítik az emberi jogokon alapuló megközelítést, és biztosítják a nemi szempontok és a gyermekek érdekeinek figyelembevételét.
- (4) A Felek megfelelő intézkedéseket tesznek, amelyek szükségesek a legális migráció biztosításához, különösen oly módon, hogy az illetékes hatóságok gondoskodnak az adott állam területére történő jogszerű belépés és az ott tartózkodás feltételeiről szóló tájékoztatásról.
- (5) A Felek speciális intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy csökkentsék a gyermekek emberkereskedelemmel szembeni sebezhetőségét, mégpedig úgy, hogy védelmező környezetet biztosítsanak számukra.
- (6) A jelen cikk alapján elfogadott intézkedésekbe, ahol helyénvaló, be kell vonni a nem kormányzati szerveket, egyéb érintett szervezeteket és a civil társadalom más olyan szervezeteit, amelyek célja az emberkereskedelem megelőzése és az áldozatok védelme vagy segítése.

#### **6. cikk**

##### **Intézkedések a kereslet csökkentése érdekében**

- Az emberek, különösen a nők és a gyermekek kizsákmányolásának bármely formáját elősegítő és emberkereskedelmet előidéző kereslet csökkentése érdekében a Felek jogi, közigazgatási, oktatási, szociális, kulturális vagy egyéb intézkedéseket fogadnak el, illetve megerősítik azokat, beleértve:
- a) a legjobb gyakorlatok, módszerek és stratégiák kutatása;

- b) a média és a civil társadalom felelősségére és fontos szerepére felhívó kampányok annak tudatosítására, hogy az emberkereskedelem egyik alapvető oka a kereslet;
- c) célzott információs kampányok, ahol helyénvaló, többek között a hatóságok és a politikai döntéshozók bevonásával;
- d) megelőző intézkedések, beleértve oktatási programok szervezését iskolások számára, amelyekben felhívják a figyelmet a nemi alapon történő megkülönböztetés elfogadhatatlan természetére és hátrányos következményeire, valamint a nemek közötti egyenlőség, illetve az emberi méltóság és sérthetatlenség fontosságára.

## **7. cikk**

### **A határon alkalmazandó intézkedések**

- (1) A személyek szabad mozgására vonatkozó nemzetközi kötelezettségvállalások tiszteletben tartása mellett a Felek a lehetséges mértékben megerősítik azokat a határellenőrzéseket, amelyek szükségesek lehetnek az emberkereskedelem megelőzéséhez és felderítéséhez.
- (2) A Felek jogalkotási vagy egyéb megfelelő intézkedéseket fogadnak el abból a célból, hogy a lehetséges mértékben megelőzzék, hogy a kereskedelmi cégek által üzemeltetett szállítási eszközöket a jelen Egyezményrel összhangban meghatározott bűncselekmények elkövetésére felhasználják.
- (3) Amennyiben szükséges, és az alkalmazandó nemzetközi egyezmények tiszteletben tartása mellett, az ilyen intézkedések tartalmazzák a kereskedelmi cégek – beleértve bármely közlekedési vállalatot vagy bármely szállítási eszköz tulajdonosát, illetve üzemeltetőjét – kötelezését arra, hogy megbizonyosodjanak arról, minden utas rendelkezik a célországba történő belépéséhez szükséges utazási okmányokkal.
- (4) A Felek nemzeti jogukkal összhangban megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jelen cikk (3) bekezdésében meghatározott kötelezettség megsértése esetén szankciók álljanak rendelkezésre.
- (5) A Felek olyan jogalkotási vagy egyéb intézkedéseket fogadnak el, amelyek nemzeti jogukkal összhangban a belépés megtagadásához vagy a vízum érvénytelenítéséhez szükségesek olyan személyekkel szemben, akik részt vettek a jelen Egyezményrel összhangban meghatározott bűncselekmények elkövetésében.
- (6) A Felek megerősítik a határellenőrző szervek együttműködését, többek között a közvetlen kapcsolattartás csatornáinak létesítése és működtetése útján.

## **8. cikk**

### **Az okmányok biztonsága és ellenőrzése**

A Felek elfogadják azokat az intézkedéseket, amelyek biztosítják:

- a) az általuk kibocsátott úti vagy személyazonosító okmányok olyan minőségét, hogy azokkal ne lehessen könnyen visszaélni és azokat ne lehessen egyszerűen hamisítani, illetve törvénytelen módon megváltoztatni, lemásolni vagy forgalomba hozni; és
- b) az általuk vagy nevükben kibocsátott úti vagy személyazonosító okmányok egységességét és biztonságát, és azok törvénytelen előállításának és forgalomba hozatalának megakadályozását.

## **9. cikk**

### **Az okmányok hitelessége és érvényessége**

Valamely Fél, egy másik Fél megkeresésére, nemzeti jogával összhangban, ésszerű időn belül igazolja a nevében kibocsátott vagy az okmány tartalma szerint a nevében kibocsátott és feltételezhetően emberkereskedelem céljára használt úti vagy személyazonosító okmányok hitelességét és érvényességét.

## **III. FEJEZET**

### **INTÉZKEDÉSEK AZ ÁLDOZATOK JOGAINAK VÉDELME ÉS ÉRVÉNYRE JUTTATÁSA ÉRDEKÉBEN, BIZTOSÍTVA A NEMEK KÖZÖTTI EGYENLŐSÉGET**

## **10. cikk**

### **Az áldozatok személyazonosságának megállapítása**

(1) A Felek gondoskodnak illetékes hatóságaik részére az emberkereskedelem megelőzése és az ellene való küzdelem, valamint az áldozatok - beleértve a gyermekeket - azonosítása és segítése terén elméleti és gyakorlati képezéssel rendelkező szakemberekről, és biztosítják, hogy a különböző hatóságok egymással és a támogatást nyújtó érintett szervezetekkel együttműködjenek az áldozatok személyazonosságának megállapítása érdekében olyan eljárásban, amely a női és a gyermek áldozatok speciális helyzetét megfelelően figyelembe veszi, valamint a megfelelő esetekben tartózkodási engedély kibocsátása érdekében a jelen Egyezmény 14. cikkében meghatározott feltételeknek megfelelően.

(2) A Felek elfogadják azokat a jogalkotási vagy egyéb intézkedéseket, amelyek szükségesek az áldozatok személyazonosságának megállapításához, szükség szerint a többi Szerződő Féllel és a támogatást nyújtó érintett szervezetekkel együttműködésben. Minden Fél biztosítja, hogy ha az illetékes hatóságok alapos okkal feltételezik, hogy egy személy emberkereskedelem áldozatává vált, akkor ezt a személyt nem távolítják el a területéről addig, amíg az illetékes hatóságok be nem fejezik az annak megállapítására irányuló eljárást, hogy a személy a jelen Egyezmény 18. cikkében szereplő bűncselekmény áldozatává vált-e, és biztosítják, hogy a személy a 12. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott segítségben részesüljön.

(3) Amennyiben az áldozat életkora bizonytalan és okkal feltételezhető, hogy gyermek, akkor azt kell vélelmezni, hogy az áldozat gyermek, és életkorának megállapításáig speciális védőintézkedéseket kell számára biztosítani.

(4) Amint egy kísérő nélküli gyermek esetében megállapításra kerül, hogy áldozat, a Felek:

- a) gondoskodnak a gyermek képviseléről törvényes képviselő vagy egyéb, a gyermek legfőbb érdekében eljárni köteles szervezet vagy hatóság útján;
- b) megteszik a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy megállapítsák személyazonosságát és az állampolgárságát;
- c) megtesznek minden erőfeszítést a gyermek családjának felkutatása érdekében, amennyiben ez a gyermek legfőbb érdekét szolgálja.

## **11. cikk**

### **A magánélet védelme**

(1) A Felek védik az áldozatok magánéletét és személyazonosságát. Az áldozatok személyes adatai a személyes adatok gépi feldolgozása során az egyének védelméről szóló Egyezmény (ETS 108) rendelkezéseivel összhangban tárolhatók és használhatók fel.

(2) A Felek intézkedéseket fogadnak el annak biztosítása érdekében, hogy különösen a gyermek áldozat személyazonossága vagy azonosítását lehetővé tevő részletek ne kerülhessenek nyilvánosságra a média útján vagy más módon, kivéve olyan eseteket, amikor a cél a családtagok felkutatásának elősegítése vagy a gyermek jólétének és védelmének más módon történő biztosítása.

(3) A Felek megfontolják, hogy az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény 10. cikkének az Emberi Jogok Európai Bírósága általi értelmezésével összhangban olyan intézkedéseket fogadjanak el, amelyek felhívják a médiát az áldozatok magánéletének és személyazonosságának védelmére önszabályozás vagy állami szabályozás útján, illetve az állami szervekkel együttműködésben létrehozott szabályokkal.

## **12. cikk**

### **Áldozatsegítés**

(1) A Felek elfogadják azokat a jogalkotási vagy egyéb intézkedéseket, melyek segítséget nyújtanak az áldozatok fizikai, pszichológiai és szociális felépüléséhez. Az ilyen segítségnyújtás legalább az alábbiakat foglalja magában:

- a) a létfenntartáshoz szükséges körülmények biztosítása a következő intézkedések útján: megfelelő és biztonságos elszállásolás, pszichológiai és anyagi segítségnyújtás;
- b) sürgősségi orvosi ellátáshoz való hozzájutás;
- c) amennyiben szükséges, fordítási és tolmácsolási segítségnyújtás;
- d) tanácsadás és tájékoztatás, különösen az áldozatok törvényes jogairól és az általuk igénybe vehető segítségről, olyan nyelven, amelyet az áldozat megért;
- e) segítségnyújtás az áldozatok jogainak és érdekeinek – az elkövetőkkel szemben folytatott büntetőeljárás megfelelő szakaszaiban – a hatóság elé tárásához és figyelembe vételéhez;
- f) gyermekek esetében az oktatáshoz való hozzáférés biztosítása.

(2) A Felek megfelelően figyelembe veszik az áldozatok biztonsági és védelmi szükségleteit.

(3) A Felek megfelelő orvosi vagy más segítségnyújtásról gondoskodnak a területükön jogszerűen tartózkodó olyan áldozatok számára, akik rászorulnak arra és nem rendelkeznek megfelelő anyagi fedezettel.

(4) A Felek elfogadják azokat a szabályokat, amelyek lehetővé teszik a területükön jogszerűen tartózkodó áldozatok munkavállalását, szakképzésben és oktatásban való részvételét.

(5) A Felek nemzeti jogszabályaikkal összhangban, ahol helyénvaló, intézkedéseket tesznek a nem-kormányzati szervekkel, egyéb érintett szervezetekkel, valamint a civil társadalom egyéb áldozatsegítő szervezeteivel való együttműködés érdekében.

(6) A Felek elfogadják azokat a jogalkotási vagy egyéb intézkedéseket, amelyek alapján az áldozatnak való segítségnyújtás nem tehető függővé tanúskodási szándékától.

(7) A jelen cikkben foglalt rendelkezések végrehajtása érdekében a Felek biztosítják, hogy a segítségnyújtásra kölcsönös egyetértés és információ alapján kerül sor, figyelembe véve azon személyek speciális igényeit, akik kiszolgáltatott helyzetben vannak, valamint a gyermekek jogait az elhelyezés, az oktatás és a megfelelő egészségügyi ellátás tekintetében.

### **13. cikk**

#### **Felépülési és gondolkodási időszak**

(1) A Felek nemzeti jogukban legalább 30 nap időtartamú felépülési és gondolkodási időszakot biztosítanak, amennyiben az érintett személyről alapos okkal feltételezhető, hogy áldozat. Ezen időszaknak elegendőnek kell lennie az érintett személy számára ahhoz, hogy felépüljön és kikerüljön a kereskedők befolyása alól, és/vagy megalapozott döntést hozzon arról, hogy együttműködik-e az illetékes hatóságokkal. Ez alatt az időszak alatt nem hajtható végre vele szemben kiutasítási határozat. Ez a rendelkezés nem érinti az illetékes hatóságoknak a releváns nemzeti eljárások során, különösen a bűncselekmények nyomozási és vádemelési szakaszában tett intézkedéseit. Ez alatt az időszak alatt a Felek engedélyezik az érintett személy számára, hogy a területükön tartózkodjon.

(2) Ezen időszak alatt a jelen cikk (1) bekezdésében meghatározott személyek jogosultak a 12. cikk (1) és (2) bekezdésében felsorolt intézkedések igénybevételére.

(3) A Felek nem kötelesek ezen időtartam betartására, ha az közrendi okok miatt nem lehetséges vagy az áldozati státusz nem megfelelően került megállapításra.

### **14. cikk**

#### **Tartózkodási engedély**

(1) A Felek az áldozatok számára meghosszabbítható tartózkodási engedélyt adnak ki az alábbi két eset valamelyikében vagy mindkettő együttes fennállása esetén:

- a) az illetékes hatóság álláspontja szerint az áldozatok tartózkodása személyes körülményeik miatt szükséges;
- b) az illetékes hatóság álláspontja szerint az áldozatok tartózkodása az illetékes hatóságokkal való együttműködés érdekében szükséges a nyomozás, illetve a büntetőeljárás alatt.

(2) A gyermek áldozatok esetében a tartózkodási engedélyt, amennyiben az jogilag szükséges, a gyermek legfőbb érdekét szem előtt tartva kell kiadni, és amennyiben helyénvaló, ugyanazon feltételek szerint kell meghosszabbítani.

(3) A tartózkodási engedély meghosszabbításának elutasítására vagy visszavonására a Fél nemzeti jogszabályai az irányadók.

(4) Abban az esetben, ha az áldozat más típusú tartózkodási engedély kiadását kérelmezi, az érintett Fél figyelembe veszi, hogy az áldozat az (1) bekezdésben foglaltaknak megfelelően rendelkezett-e, vagy rendelkezik-e tartózkodási engedéllyel.

(5) Figyelemmel a Feleknek a jelen Egyezmény 40. cikkében megfogalmazott kötelezettségeire, a Felek gondoskodnak arról, hogy a tartózkodási engedély jelen cikknek megfelelő kiadása nem érinti sem a menedékkjog kérelmezését, sem a menedék biztosítását.

### **15. cikk**

#### **Kárenyhítés és jogvédelem**

(1) A Felek az áldozatok számára az illetékes hatóságokkal való első kapcsolatfelvételtől kezdődően hozzáférhetővé teszik a rájuk vonatkozó bírósági és közigazgatási eljárásokra vonatkozó információkat, számukra érthető nyelven.

(2) A Felek nemzeti jogukban szabályozzák az áldozatok jogi segítségnyújtáshoz való jogát és azokat a feltételeket, amelyek szerint az áldozat ingyenes jogi tanácsadásban részesülhet.

(3) A Felek nemzeti jogukban biztosítják az áldozatoknak azt a jogát, hogy az elkövetőktől kártérítésben részesüljenek.

(4) A Felek jogalkotási vagy egyéb intézkedéseket fogadnak el annak érdekében, hogy a nemzeti joggal összhangban biztosítsák az áldozatok kárenyhítését, például az áldozatok számára egy kárenyhítési alap létrehozásával, vagy az áldozatok számára szociális segítségnyújtásra és szociális integrációjukra irányuló intézkedések vagy programok útján, amelyek a 23. cikkben foglalt intézkedések alkalmazása során befolyt nyereségből finanszírozhatók.

### **16. cikk**

#### **Az áldozatok visszairányítása és hazatérése**

(1) Az a Fél, amelynek az áldozat állampolgára, vagy amelynek területén az áldozatnak a fogadó Fél területére való belépésekor állandó tartózkodásra volt jogosultsága, aránytalan vagy indokolatlan késedelem nélkül elősegíti és elfogadja – az adott személy jogainak, biztonságának és méltóságának megfelelő figyelembevételével – annak visszatérését.

(2) Abban az esetben, amikor valamely Fél visszairányít egy áldozatot egy másik államba, megfelelően figyelembe kell venni az adott személy jogait, biztonságát és méltóságát, valamint az áldozati helyzetével kapcsolatos bármilyen jogi eljárást, és a visszatérésnek lehetőség szerint önkéntes alapon kell történnie.

(3) A fogadó Fél megkeresése esetén a megkeresett Fél visszaigazolni köteles, hogy az áldozat az állampolgára, vagy a területén állandó tartózkodásra volt jogosultsága a fogadó Fél területére történt belépésekor.

(4) A nem megfelelő okmányokkal rendelkező áldozatok visszatérésének megkönnyítése érdekében az a Fél, amelynek a személy az állampolgára, vagy amelynek területén a fogadó Fél területére történt belépésekor állandó tartózkodásra volt jogosultsága, a fogadó Fél kérésére köteles olyan úti okmányokat vagy más személyazonosításra alkalmas okmányt kibocsátani, amely lehetővé teszi a személy utazását és visszatérését a területére.

(5) A Felek elfogadják azokat a jogalkotási vagy egyéb intézkedéseket, amelyek szükségesek visszafogadási programok létrehozásához, bevonva a megfelelő nemzeti vagy nemzetközi szerveket és a nem kormányzati szervezeteket. Az ilyen visszafogadási programok célja az ismételt áldozattá válás elkerülése. A Felek erőfeszítéseket tesznek az áldozatoknak a visszafogadó ország

társadalmába való be- és visszailleszkedése érdekében, beleértve az oktatási rendszert és a munka világát, különösen a szakmai képességek elsajátítása és bővítése útján. Gyermekes esetében az ilyen programok tartalmazzák az oktatáshoz való jogot, valamint olyan intézkedéseket, amelyek biztosítják a megfelelő ellátásukat, vagy a családjukba vagy más megfelelő ellátási rendszerbe való befogadásukat.

(6) A Felek elfogadják azokat a jogalkotási vagy egyéb intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az áldozatokat felvilágosítsák – szükség esetén az érintett Felek közreműködésével – azoknak a szervezeteknek az elérhetőségéről, amelyek a visszafogadó országban segítséget nyújthatnak számukra, mint például bűnüldöző szervek, nem kormányzati szervezetek, jogi tanácsadók és szociális jóléti ügynökségek.

(7) Gyermek áldozatok nem irányíthatók vissza olyan államba, amelyről kockázati és biztonsági elemzést követően feltehető, hogy a visszatérés nem felel meg a gyermek legfőbb érdekeinek.

### **17. cikk**

#### **A nemek közötti egyenlőség**

A jelen Fejezet intézkedéseinek alkalmazása során minden Fél elősegíti a nemek közötti egyenlőség érvényesülését az intézkedések alakítása, végrehajtása és értékelése során.

## **IV. FEJEZET BÜNTETŐ ANYAGI JOG**

### **18. cikk**

#### **Az emberkereskedelem bűncselekménnyé nyilvánítása**

A Felek elfogadják azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a jelen Egyezmény 4. cikkében meghatározott cselekmény szándékos elkövetését bűncselekménnyé nyilvánítsák.

### **19. cikk**

#### **Az áldozat kizsákmányolásának bűncselekménnyé nyilvánítása**

A Felek megfontolják olyan jogalkotási és egyéb intézkedések elfogadását, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a nemzeti jogban bűncselekménnyé nyilvánítsák a 4. cikk a) pontjában meghatározott szolgáltatások kizsákmányolási célból történő igénybevételét annak tudatában, hogy az érintett személy emberkereskedelem áldozata.

### **20. cikk**

#### **Úti, illetve személyazonosító okmányokkal kapcsolatos cselekmények bűncselekménnyé nyilvánítása**

A Felek elfogadják azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy bűncselekménnyé nyilvánítsák a következő magatartásokat, amennyiben azokat szándékosan, és emberkereskedelem elkövetésének lehetővé tétele céljából követik el:

a) úti, illetve személyazonosító okmány hamisítása;

b) ilyen okmány megszerzése vagy átadása;

c) más személy úti, illetve személyazonosító okmányának visszatartása, elvétele, elrejtése, megrongálása vagy megsemmisítése.

## **21. cikk**

### **Kísérlet, bűnsegély vagy felbujtás**

(1) A Felek elfogadják azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy szándékos elkövetés esetén büntetendő legyen a jelen Egyezmény 18. és 20. cikkében foglalt magatartások elkövetésére irányuló bűnsegély és felbujtás.

(2) A Felek elfogadják azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy szándékos elkövetés esetén büntetendő legyen a jelen Egyezmény 18. és 20. cikk a) pontjában meghatározott magatartások elkövetésére irányuló kísérlet.

## **22. cikk**

### **Jogi személyek felelőssége**

(1) A Felek elfogadják azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a jelen Egyezményben foglalt bűncselekményekkel kapcsolatban a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek, ha azt olyan természetes személy követi el a jogi személy javára, akár önállóan, akár a jogi személy valamely szervének tagjaként eljárva, aki a jogi személyen belül vezető tisztséget tölt be, amely kiterjed

a) a jogi személy képviselőjének jogára;

b) a jogi személy nevében döntések meghozatalának jogára;

c) a jogi személyen belüli ellenőrzés jogára.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott eseteken kívül, a Szerződő Felek megteszik az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a jogi személy felelősségre vonható legyen abban az esetben is, ha az (1) bekezdésben meghatározott természetes személy részéről gyakorolt felügyelet vagy ellenőrzés hiánya teszi lehetővé, hogy a felügyelete alá tartozó természetes személy a jogi személy javára elkövesse a jelen Egyezményben meghatározott bűncselekményeket.

(3) A Felek jogrendszerének alapelveivel összhangban a jogi személy felelőssége lehet büntetőjogi, polgári jogi vagy közigazgatási jogi.

(4) A jogi személy felelőségének megállapítása nem zárja ki a bűncselekményt elkövető természetes személy büntetőjogi felelőségének megállapítását.

## **23. cikk**

### **Büntetések és intézkedések**

(1) A Felek elfogadják azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a 18-21. cikkben foglalt bűncselekmények hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal legyenek büntethetők. Ezek a szankciók a 18. cikkben meghatározott bűncselekmények természetes személy általi elkövetése esetén szabadságmegvonással járó büntetéseket is magukban foglalnak, amelyek kapcsán kiadatásra kerülhet sor.



(2) A Felek biztosítják, hogy a 22. cikkel összhangban felelősnek talált jogi személyek hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi vagy nem-büntetőjogi szankciókkal büntethetők legyenek, beleértve a vagyoni szankciókat is.

(3) A Felek elfogadják a szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek megteremtik annak lehetőségét, hogy a jelen Egyezmény 18. és 20. cikk a) pontjával összhangban meghatározott bűncselekményekhez használt eszközöket vagy a bűncselekményekből származó jövedelmet, illetve az azok helyébe lépett azonos értékű vagyont elkobozhassák, vagy más módon elvonhassák.

(4) A Felek elfogadják azokat a jogalkotási vagy egyéb intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik az emberkereskedelem elkövetéséhez használt létesítmények ideiglenes vagy végleges bezárását anélkül, hogy jóhiszemű harmadik felek jogait sértené, illetve az elkövető ideiglenes vagy végleges eltiltását azon tevékenység folytatásától, amelynek keretében a cselekményt elkövették.

#### **24. cikk**

##### **Súlyosító körülmények**

A Felek biztosítják, hogy a jelen Egyezmény 18. cikkével összhangban meghatározott bűncselekmények miatti büntetések kiszabása során a következő körülményeket súlyosító körülményként veszik figyelembe:

- a) az áldozat életét veszélyeztető, szándékosan vagy súlyos gondatlansággal történő elkövetés;
- b) gyermek sérelmére történő elkövetés;
- c) hivatalos személy által feladatai ellátása során történő elkövetés;
- d) bünszervezetben történő elkövetés.

#### **25. cikk**

##### **Korábbi elítélések**

A Felek elfogadják azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek lehetőséget biztosítanak arra, hogy a büntetés kiszabása során figyelembe vehetők legyenek egy másik Fél által hozott, a jelen Egyezménnyel összhangban meghatározott bűncselekményekkel kapcsolatos jogerős ítéletek.

#### **26. cikk**

##### **A büntethetőség kizárása**

A Felek nemzeti jogrendszerük alapelveivel összhangban lehetőséget biztosítanak arra, hogy az áldozatok mentesüljenek a büntetés kiszabása alól a jogellenes cselekményekben való részvételük miatt, addig a mértékig, ameddig kényszer hatása alatt cselekedtek.

### **V. FEJEZET**

## **NYOMOZÁS, VÁDEMELÉS, BÜNTETŐ ELJÁRÁSJOG**

#### **27. cikk**

##### **Kérelemre vagy hivatalból indult eljárások**

(1) A Felek biztosítják, hogy a jelen Egyezménnyel összhangban meghatározott bűncselekmények esetében a nyomozás vagy a vádemelés ne függjön az áldozat bejelentésétől vagy feljelentésétől, legalább abban az esetben, ha a bűncselekményt részben vagy egészben a Fél területén követték el.

(2) A Felek biztosítják, hogy a nem a lakóhelyük szerinti Fél államának területén elkövetett bűncselekmény áldozatai a lakóhelyük szerinti állam illetékes hatóságainál tehessenek feljelentést. Amennyiben az a hatóság, amelynél a feljelentést tették, nem rendelkezik az ügyben hatáskörrel, késelem nélkül továbbítja azt azon Fél illetékes hatóságának, amelynek területén a bűncselekményt elkövették. A feljelentéssel kapcsolatban a bűncselekmény elkövetésének helye szerinti Fél nemzeti joga szerint kell eljárni.

(3) A Felek a nemzeti jogukkal összhangban jogalkotási vagy egyéb intézkedésekkel biztosítják annak lehetőségét, hogy a jelen Egyezmény 18. cikkével összhangban meghatározott bűncselekményekkel kapcsolatos büntetőeljárások során az emberkereskedelem elleni küzdelemmel vagy az emberi jogok védelmével foglalkozó csoportok, alapítványok, egyesületek, illetve nem-kormányzati szervezetek segítséget és/vagy támogatást nyújthassanak az áldozatok számára, azok beleegyezése esetén.

### **28. cikk**

#### **Az áldozatok, a tanúk, valamint az igazságügyi hatóságokkal együttműködők védelme**

(1) A Felek elfogadják a szükséges jogalkotási vagy egyéb intézkedéseket, amelyek alapján az alábbi személyek számára hatékony és megfelelő védelem biztosítható az esetleges megtorlással vagy megfélemlítéssel szemben, különösen az elkövetők elleni nyomozás és vádemelés ideje alatt és azt követően:

a) az áldozatok;

b) amennyiben helyénvaló, akik a jelen Egyezmény 18. cikkével összhangban meghatározott bűncselekményeket bejelentik, vagy a nyomozó, illetve a vádhatósággal egyéb módon együttműködnek;

c) azok a tanúk, akik a jelen Egyezmény 18. cikkével összhangban meghatározott bűncselekmények esetében tanúvallomást tesznek;

d) amennyiben szükséges, az a) és a c) pontban említett személyek családtagjai.

(2) A Felek elfogadják azokat a jogalkotási vagy egyéb intézkedéseket, amelyek alapján többféle védelmi módszer biztosítható. Ide tartozhat a fizikai védelem, a lakóhely és a személyazonosság megváltoztatása, valamint álláskeresésben való segítségnyújtás.

(3) A gyermek áldozat számára speciális védelmi intézkedéseket kell biztosítani, amelyek figyelembe veszik a gyermek legfőbb érdekét.

(4) A Felek elfogadják a szükséges jogalkotási vagy egyéb intézkedéseket, amelyek alapján szükség esetén megfelelő védelem biztosítható az esetleges megtorlással vagy megfélemlítéssel szemben, különösen az elkövetők elleni nyomozás és vádemelés ideje alatt és azt követően azon csoportok, alapítványok, egyesületek, illetve nem-kormányzati szervezetek tagjai számára, amelyek a 27. cikk (3) bekezdésében meghatározott tevékenységet látnak el.

(5) A Felek megfontolják, hogy más államokkal szerződéseket vagy megállapodásokat kötnek a jelen cikk végrehajtása érdekében.

### **29. cikk**

#### **Szakhatóságok és koordináló szervek**

(1) A Felek elfogadják azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek lehetnek annak biztosítására, hogy személyek, illetve szervezetek az emberkereskedelem elleni küzdelemre és az áldozatok

védelmére szakosodjanak. Ezeknek a személyeknek, illetve szervezeteknek – a Fél jogrendszerének alapelveivel összhangban – megfelelő függetlenséget kell biztosítani ahhoz, hogy feladataikat hatékonyan és bármiféle illetéktelen befolyásolástól mentesen tudják ellátni. Ezeknek a személyeknek, illetve a szervezetek alkalmazottainak a feladataik ellátásához megfelelő képzésben kell részesülniük, és elegendő pénzügyi forrásokkal kell rendelkezniük.

(2) A Felek elfogadják azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek lehetnek a kormányzati szervek és az emberkereskedelemmel foglalkozó egyéb közhivatalok politikái és intézkedései közötti összhang biztosításához, amennyiben szükséges, koordináló testületek felállítása útján.

(3) A Felek megfelelő képzést biztosítanak az érintett tisztviselők számára az emberkereskedelem megelőzése, illetve az ellene való küzdelem terén, beleértve az emberi jogi képzést is. A képzés lehet szervezet-specifikus, és amennyiben helyénvaló, a következőkre helyezi a hangsúlyt: az emberkereskedelem megelőzésének módszerei, az emberkereskedők elleni büntetőeljárás, illetve az áldozatok jogainak védelme, beleértve az áldozatoknak az emberkereskedőkkel szembeni védelmét is.

(4) A Felek megfontolják egy Nemzeti Megbízott kinevezését vagy más mechanizmus létrehozását, aki/amely ellenőrzi az állami intézmények emberkereskedelem elleni intézkedéseit és a nemzeti jog előírásainak végrehajtását.

### **30. cikk** **Bírósági eljárások**

Az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény rendelkezéseivel, különösen annak 6. cikkével és nemzeti jogszabályaik által meghatározott feltételekkel összhangban, a Felek elfogadják azokat a jogalkotási vagy egyéb intézkedéseket, amelyek a bírósági eljárások folyamán biztosítják:

- a) az áldozatok magánéletének, és amennyiben szükséges, személyazonosságának védelmét;
- b) az áldozatok biztonságát és megfélemlítéstől való védelmét, gyermek áldozatok esetében különös tekintettel a gyermekek igényeire, és biztosítva speciális védelmi intézkedésekhez való jogukat.

### **31. cikk** **Joghatóság**

(1) A Felek elfogadják azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek szükségesek a jelen Egyezményben meghatározott bűncselekmények feletti joghatóságuk biztosítására, amennyiben a bűncselekményt:

- a) a Fél területén; vagy
- b) a Fél lobogója alatt hajózó járművön; vagy
- c) a Fél nemzeti joga szerint lajstromozott légi járművön követik el; vagy
- d) valamely állampolgára, vagy olyan hontalan követi el, akinek a szokásos tartózkodási helye a területén található, amennyiben a cselekmény az elkövetés helye szerint büntetendő; vagy a cselekményt olyan helyen követték el, amely nem tartozik egyetlen állam joghatósága alá sem;
- e) valamely állampolgára ellen követik el.

(2) Bármely Fél, az aláíráskor, vagy a megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okirat letétbe helyezésekor, az Európa Tanács Főtitkárához címzett nyilatkozattal kinyilváníthatja, hogy fenntartja magának a jogot, hogy az (1) bekezdés d) és e) pontjában, vagy annak bármely részében

meghatározott joghatósági szabályokat nem alkalmazza, vagy csak meghatározott esetekben, illetve feltételek mellett alkalmazza.

(3) A Felek megfelelő intézkedéseket fogadnak el annak érdekében, hogy a jelen Egyezményben meghatározott bűncselekmények esetében megállapítsák joghatóságukat, ha a bűncselekmény feltételezett elkövetője a területükön tartózkodik, és a kiadatási kérelem kizárólag az elkövető állampolgársága miatt nem teljesíthető a másik Fél részére, annak kiadatási kérelme ellenére.

(4) Amennyiben több Fél joghatósága is kiterjed valamely, a jelen Egyezménnyel összhangban meghatározott feltételezett bűncselekményre, akkor az érintett Felek, amennyiben szükséges, egyeztetnek a büntetőeljárás szempontjából legmegfelelőbb joghatóság megállapítása érdekében.

(5) A nemzetközi jog általános szabályaira tekintettel, a jelen Egyezmény nem zárja ki a Fél nemzeti joga szerint meghatározott büntetőjogi joghatóságának gyakorlását.

## **VI. FEJEZET**

### **NEMZETKÖZI EGYÜTTMŰKÖDÉS ÉS EGYÜTTMŰKÖDÉS A CIVIL TÁRSADALOMMAL**

#### **32. cikk**

##### **A nemzetközi együttműködés alapvei és az azt célzó intézkedések**

A Felek a jelen Egyezményben foglalt rendelkezéseknek megfelelően az egységes vagy kölcsönös jogi szabályozásukon alapuló nemzetközi és regionális szerződéseket és megállapodásokat, valamint nemzeti jogukat alkalmazva, a lehető legszélesebb körben együttműködnek az alábbi célból:

- az emberkereskedelem megelőzése és leküzdése,
- az áldozatok védelme és segítése,
- a jelen Egyezménnyel összhangban meghatározott bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozások vagy eljárások érdekében.

#### **33. cikk**

##### **Veszélyeztetett vagy eltűnt személyekkel kapcsolatos intézkedések**

(1) Amennyiben a rendelkezésére álló információk alapján valamely Fél alapos okkal feltételezi, hogy a 28. cikk (1) bekezdésében meghatározott személy élete, szabadsága vagy fizikai épsége közvetlen veszélyben van valamely másik Fél területén, az információval rendelkező Fél az ilyen veszélyhelyzetben haladéktalanul továbbítja azt az utóbbinak a megfelelő védőintézkedések megtétele érdekében.

(2) A jelen Egyezményben részes Felek megfontolhatják együttműködésük megerősítését az eltűntként körözött személyek, különösen eltűnt gyerekek felkutatása esetén, amennyiben a rendelkezésre álló információ alapján feltehető, hogy az adott személy emberkereskedelem áldozata. Ebből a célból a Felek két- és többoldalú megállapodásokat köthetnek egymással.

#### **34. cikk**

##### **Információ**

(1) A megkeresett Fél haladéktalanul tájékoztatja a megkereső Felet a jelen Fejezet alapján végrehajtott eljárások eredményéről. A megkeresett Fél haladéktalanul tájékoztatja a megkereső Felet bármely olyan körülményről is, amely lehetetlenné teszi a tervezett eljárás lefolytatását, vagy azt feltehetően jelentősen késlelteti.

(2) A Felek, nemzeti joguk keretein belül, megkeresés nélkül bármely Fél számára továbbíthatnak olyan, az általuk folytatott nyomozás során birtokukba jutott információt, amelyről feltételezik, hogy segítségére lesz a fogadó Félnek a jelen Egyezményvel összhangban meghatározott bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozás vagy büntetőeljárás megindításához vagy lefolytatásához, illetve az adott Félnek a jelen Fejezet alapján történő együttműködés iránti megkereséséhez vezethet.

(3) Az információ átadása előtt az átadó Fél az információ átadását annak bizalmas kezeléséhez vagy más feltételekhez kötheti. Amennyiben a fogadó Fél ezeknek a feltételeknek nem tud eleget tenni, köteles erről az átadó Felet értesíteni, amely dönt arról, hogy az információt ennek ellenére átadja-e. Amennyiben a fogadó Fél átveszi a feltételekhez kötött információt, akkor a feltételeket köteles betartani.

(4) A 13., 14. és 16. cikkekkel kapcsolatos, az azokban meghatározott jogok biztosításához szükséges információkat az érintett Fél kérésére a jelen Egyezmény 11. cikkének megfelelő alkalmazásával haladéktalanul továbbítani kell.

### **35. cikk**

#### **Együttműködés a civil társadalommal**

A Felek a jelen Egyezmény céljainak elérése érdekében stratégiai társulások létrehozása útján elősegítik az állami szervek és a hivatalos személyek, valamint a nem kormányzati szervezetek és a civil társadalom egyéb releváns szervezetei és tagjai közötti együttműködést.

## **VII. FEJEZET ELLENŐRZŐ MECHANIZMUS**

### **36. cikk**

#### **Az Emberkereskedelem Elleni Küzdelem Szakértői Csoportja**

(1) Az Emberkereskedelem Elleni Küzdelem Szakértői Csoportja (a továbbiakban „GRETA”) figyelemmel kíséri a jelen Egyezménynek a Felek által történő végrehajtását.

(2) A GRETA legalább tíz és legfeljebb tizenöt tagból áll, figyelemmel a nemi és a földrajzi egyensúlyra, valamint a több tudományágat átfogó tapasztalatokra. A tagokat a Felek Bizottsága választja meg egyszer meghosszabbítható négy éves időtartamra, a jelen Egyezmény Szerződő Államainak állampolgárai közül.

(3) A GRETA tagjainak kiválasztása során az alábbi elveket kell figyelembe venni:

a) olyan személyek közül kell választani, akik magas erkölcsi jellemmel rendelkeznek, az emberi jogok, az áldozatvédelem és áldozatsegítés, valamint az emberkereskedelem elleni küzdelem terén elismert szakemberek, vagy a jelen Egyezményben szabályozott területeken szakmai tapasztalattal rendelkeznek;

- b) egyéni minőségükben járnak el, feladataik végrehajtása során függetlenek és elfogulatlanok, továbbá feladataik hatékony végrehajtásához elégséges idővel rendelkeznek;
- c) a GRETA két tagja nem lehet azonos állam polgára;
- d) a főbb jogrendszerek képviselői.

(4) A GRETA tagjainak megválasztására vonatkozó eljárást a jelen Egyezmény hatálybalépését követő egy éven belül a Miniszterek Bizottsága határozza meg az Egyezményben részes Felekkel való egyeztetést és azok egyhangú hozzájárulásának megszerzését követően. A GRETA elfogadja saját eljárási szabályzatát.

### **37. cikk** **A Felek Bizottsága**

(1) A Felek Bizottsága a jelen Egyezmény Részes Államainak az Európa Tanács Miniszterek Bizottságában részt vevő képviselőiből, valamint a jelen Egyezmény azon Feleinek képviselőiből áll, akik nem tagjai az Európa Tanácsnak.

(2) A Felek Bizottságát az Európa Tanács Főtitkára hívja össze. Az első ülésre a jelen Egyezmény hatálybalépését követő egy éven belül kerül sor a GRETA tagjainak megválasztása érdekében. Ezt követően akkor ülésezik, ha a Felek egyharmada, a GRETA elnöke vagy a Főtitkár ezt kéri.

(3) A Felek Bizottsága elfogadja saját eljárási szabályzatát.

### **38. cikk** **Eljárás**

(1) Az értékelési eljárás a jelen Egyezmény Feleire irányul és több körben zajlik, amelyek hosszát a GRETA határozza meg. A GRETA minden kör kezdetén kiválasztja az értékelési eljárás alapjául szolgáló rendelkezéseket.

(2) A GRETA meghatározza az értékelés legmegfelelőbb eszközeit. A GRETA többek között minden értékelési körre vonatkozóan elfogadhat egy kérdőívet, amely a jelen Egyezménynek a Felek általi végrehajtása értékelésének alapjául szolgál. Ez a kérdőív minden Félhez szól. A Felek kötelesek ezen kérdőívre válaszolni, továbbá a GRETA valamennyi információ iránti megkeresésére is.

(3) A GRETA információt kérhet a civil társadalomtól.

(4) A GRETA ezen felül a nemzeti hatóságokkal, valamint az általuk kijelölt „kapcsolattartó személyekkel” együttműködve, és amennyiben szükséges, független nemzeti szakértők segítségével, országlátogatásokat szervezhet. Ezen látogatások ideje alatt meghatározott területek szakértői is a GRETA segítségére lehetnek.

(5) A GRETA jelentéstervezetet készít, amely tartalmazza az értékelés alapjául szolgáló rendelkezések végrehajtásáról szóló elemzést, valamint arra vonatkozó javaslatokat és ajánlásokat, hogy az érintett Fél milyen módon kezelje a feltárt problémákat. A jelentéstervezetet véleményezésre megküldik az értékelt Félnek. A Fél észrevételeit a GRETA figyelembe veszi jelentésének elkészítésénél.

(6) Ennek alapján a GRETA jelentést és következtetéseket fogad el az érintett Fél által a jelen Egyezmény végrehajtása érdekében tett intézkedésekről. Ezt a jelentést és következtetéseket meg

kell küldeni az érintett Félnek és a Felek Bizottságának. A GRETA jelentése és következtetései elfogadásuktól kezdve nyilvánosak, az érintett Fél esetleges észrevételeivel együtt.

(7) A jelen cikk (1)-(6) bekezdésében meghatározott eljárást nem érintve, a Felek Bizottsága a GRETA jelentése és következtetései alapján ajánlásokat fogadhat el az érintett Fél számára

a) a GRETA következtetései végrehajtása érdekében elfogadandó intézkedésekről, amennyiben szükséges, határidőt tűzhet a végrehajtásukról szóló tájékoztatás megküldésére, és

b) azzal a céllal, hogy elősegítse az érintett Féllel való együttműködést a jelen Egyezmény megfelelő végrehajtása érdekében.

## **VIII. FEJEZET**

### **EGYÉB NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSEKKEL VALÓ VISZONY**

#### **39. cikk**

**Az Egyesült Nemzetek keretében létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni Egyezménynek az emberkereskedelem, különösen a nők és gyermekek kereskedelme megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló Jegyzőkönyvéhez való viszony**

A jelen Egyezmény nem érinti az Egyesült Nemzetek keretében létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni Egyezménynek az emberkereskedelem, különösen a nők és gyermekek kereskedelme megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló Jegyzőkönyve rendelkezéseiből származó jogokat és kötelezettségeket, és célja, hogy az abban meghatározott védelmi szintet erősítse, és továbbfejlessze annak rendelkezéseit.

#### **40. cikk**

**Egyéb nemzetközi szerződésekkel való viszony**

(1) A jelen Egyezmény nem érinti az azokból a nemzetközi szerződésekből származó jogokat és kötelezettségeket, amelyek a jelen Egyezmény által is szabályozott kérdéseket szabályoznak, és amelyeknek a Felek tagjai vagy azok lesznek, és amelyek az áldozatok számára magasabb fokú védelmet és segítséget biztosítanak.

(2) Az Egyezményben részes Felek két- vagy többoldalú megállapodásokat köthetnek egymással a jelen Egyezményben szabályozott kérdések körében annak érdekében, hogy kiegészítsék vagy megerősítsék annak rendelkezéseit, vagy megkönnyítsék az abban foglalt elvek alkalmazását.

(3) Azon Felek, amelyek az Európai Unió tagállamai – a jelen Egyezmény tárgyának és céljának, továbbá más Felekkel való teljes alkalmazásának érintetlenül hagyása mellett – egymás közötti kapcsolataikban a közösségi és az európai uniós szabályokat alkalmazzák, amennyiben léteznek az érintett tárgyat szabályozó és a konkrét esetre alkalmazható közösségi vagy európai uniós szabályok.

(4) A jelen Egyezmény rendelkezései nem érintik az államok és egyének nemzetközi jog szerinti jogait, kötelezettségeit és felelősségét, beleértve a nemzetközi humanitárius jogot, a nemzetközi emberi jogokkal kapcsolatos jogi szabályozást, különösen, ahol alkalmazható, a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi Egyezményt és 1967. évi Jegyzőkönyvét, és az azokban megfogalmazott visszafordítás tilalmának (non-refoulement) elvét.

## **IX. FEJEZET AZ EGYEZMÉNY MÓDOSÍTÁSA**

### **41. cikk Módosítások**

- (1) Bármely Félnek a jelen Egyezmény módosítására vonatkozó javaslatát az Európa Tanács Főtitkárával kell közölni, aki azt továbbítja az Európa Tanács tagállamainak, minden Aláíró Államnak, minden Részes Államnak, az Európai Közösségnek, azon államoknak, amelyeket a jelen Egyezmény aláírására – a 42. cikk rendelkezéseinek megfelelően – meghívtak, valamint azon államoknak, amelyeket a jelen Egyezményhez való csatlakozásra – a 43. cikk rendelkezéseinek megfelelően – meghívtak.
- (2) A Feleknek bármely módosításra vonatkozó javaslatát közölni kell a GRETA-val, amely a javasolt módosítással kapcsolatos véleményét eljuttatja a Miniszterek Bizottságának.
- (3) A Miniszterek Bizottsága megtárgyalja a javasolt módosítást, valamint a GRETA véleményét, majd az Egyezményben részes Felekkel való egyeztetést és azok egyhangú hozzájárulásának megszerzését követően elfogadhatja a módosítást.
- (4) A Miniszterek Bizottsága által a (3) bekezdésben foglaltak szerint elfogadott módosításokat elfogadásra megküldik a Feleknek.
- (5) A (3) bekezdésben foglaltak szerint elfogadott módosítások attól a naptól számított egy hónapos időtartam lejártát követő hónap első napján lépnek hatályba, amelyen az összes Fél tájékoztatta azok elfogadásáról a Főtitkárt.

## **X. FEJEZET ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK**

### **42. cikk Aláírás és hatálybalépés**

- (1) A jelen Egyezmény aláírásra nyitva áll az Európa Tanács tagállamai, azon nem-tagállamok részére, amelyek az Egyezmény kidolgozásában részt vettek, és az Európai Közösség számára.
- (2) A jelen Egyezményt meg kell erősíteni, el kell fogadni vagy jóvá kell hagyni. A megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratot az Európa Tanács Főtitkáránál kell letétbe helyezni.
- (3) A jelen Egyezmény attól a naptól számított három hónapos időtartam lejártát követő hónap első napján lép hatályba, amelyen tíz aláíró Fél, ebből legalább nyolc az Európa Tanács tagállama, az előző bekezdés rendelkezéseivel összhangban elismerte, hogy az Egyezmény rá nézve kötelező hatállyal bír.
- (4) Azon (1) bekezdésben említett államok vagy az Európai Közösség vonatkozásában, amelyek később ismerik el az Egyezményt magukra nézve kötelezőnek, az Egyezmény a megerősítő,



elfogadó vagy jóváhagyó okirat letétbe helyezésének napjától számított három hónapos időtartam lejártát követő hónap első napján lép hatályba.

#### **43. cikk**

### **Csatlakozás az Egyezményhez**

(1) A jelen Egyezmény hatálybalépését követően az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága – az Egyezményben részes Felekkel való egyeztetést és azok egyhangú hozzájárulásának megszerzését követően – az Európa Tanács Alapszabálya 20. cikk d) pontjában meghatározott többségi döntéssel és a Szerződő Államoknak a Miniszterek Bizottságában helyet foglalni jogosult képviselői egyhangú szavazatával bármely olyan államot meghívhat az Egyezményhez való csatlakozásra, amely nem tagja az Európa Tanácsnak, és nem vett részt az Egyezmény kidolgozásában.

(2) A csatlakozó államok tekintetében az Egyezmény a csatlakozási okiratnak az Európa Tanács Főtitkáránál történt letétbe helyezés napjától számított három hónapos időtartam lejártát követő hónap első napján lép hatályba.

#### **44. cikk**

### **Területi alkalmazás**

(1) Az Egyezmény aláírásakor, vagy a megerősítő, elfogadó, jóváhagyó, illetve csatlakozási okirat letétbe helyezésekor minden állam vagy az Európai Közösség meghatározhatja azt a területet vagy azokat a területeket, ahol a jelen Egyezményt alkalmazni kell.

(2) Bármely későbbi időpontban bármelyik Fél az Európa Tanács Főtitkárához címzett nyilatkozatban kiterjesztheti a jelen Egyezmény alkalmazását bármely további, a nyilatkozatban megjelölt olyan területre, amelynek nemzetközi kapcsolataiért felelős, illetve amelynek nevében kötelezettségeket vállalhat. Az ilyen terület vonatkozásában az Egyezmény attól a naptól számított három hónapos időtartam lejártát követő hónap első napján lép hatályba, amelyen a Főtitkár e nyilatkozatot átvette.

(3) Az előző két bekezdés szerint tett nyilatkozat az abban megjelölt bármely terület viszonylatában az Európa Tanács Főtitkárához címzett értesítéssel visszavonható. A visszavonás attól a naptól számított három hónapos időtartam lejártát követő hónap első napjától hatályos, amelyen a Főtitkár az erről szóló értesítést átvette.

#### **45. cikk**

### **Fenntartások**

A jelen Egyezmény egyetlen rendelkezéséhez sem fűzhető fenntartás, kivéve a 31. cikk (2) bekezdésében foglalt fenntartást.

#### **46. cikk**

### **Felmondás**

(1) Jelen Egyezményt bármely Fél bármikor felmondhatja az Európa Tanács Főtitkárához intézett értesítéssel.

(2) A felmondás attól a naptól számított három hónapos időtartam lejártát követő hónap első napján lép hatályba, amelyen a Főtitkár a felmondásról szóló értesítést átvette.

## **47. cikk** **Értesítések**

Az Európa Tanács Főtitkára az Európa Tanács tagállamait, minden aláíró államot, minden Részes Államot, az Európai Közösséget, azon államokat, amelyeket a jelen Egyezmény aláírására – a 42. cikk rendelkezéseinek megfelelően – meghívtak, valamint azon államokat, amelyeket a jelen Egyezményhez való csatlakozásra – a 43. cikk rendelkezéseinek megfelelően – meghívtak, értesíti az alábbiakról:

- a) valamennyi aláírásról;
- b) valamennyi megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozó okirat letétbe helyezéséről;
- c) jelen Egyezmény valamennyi hatálybalépési időpontjáról a 42. és a 43. cikk szerint;
- d) a 41. cikknek megfelelően elfogadott valamennyi módosításról, illetve azok hatálybalépésének időpontjáról;
- e) a 46. cikk alapján tett valamennyi felmondásról;
- f) a jelen Egyezményt érintő bármely más cselekményről, értesítésről vagy közlésről;
- g) a 45. cikk alapján tett valamennyi fenntartásról.

A fentiek hitelül az alulírott, erre kellőképpen felhatalmazottak a jelen Egyezményt aláírták.

Készült Varsóban, 2005. május 16-án, angol és francia nyelven, mindkét nyelvű szöveg egyaránt hiteles, egy eredeti példányban, amelyet az Európa Tanács irattárában kell letétbe helyezni. Az Európa Tanács Főtitkára az Egyezmény hiteles másolatát megküldi az Európa Tanács valamennyi tagállamának, az Egyezmény kidolgozásában részt vett nem-tagállamoknak, az Európai Közösségnek, és az Egyezményhez való csatlakozásra meghívott valamennyi államnak.”

### **4. §**

- (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
- (2) A 2. § és a 3. § az Egyezmény 42. cikk (4) bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.
- (3) Az Egyezmény, valamint a 2. § és a 3. § hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.
- (4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a rendészetért felelős miniszter gondoskodik.

## INDOKOLÁS

### Általános indokolás

A törvényjavaslat célja az Európa Tanács Emberkereskedelem Elleni Fellépésről szóló Egyezménye kötelező hatályának elismerése és az Egyezmény kihirdetése.

Az Egyezményt 43 állam írta alá és 39 már ratifikálta is. Az Egyezmény 2005. május 16-i elfogadása óta Magyarországot számos alkalommal érte kritika a ratifikáció hiánya miatt. A kötelező hatály elismerésének hiánya elsősorban a nem megfelelő jogszabályi környezetben rejlett, ugyanakkor az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló 2011. április 5-i 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv) átültetése biztosítja majd az Egyezmény és a hazai jog összhangját. Az irányelv átültetési határideje 2013. április 6., a teljes jogharmonizációt pedig az új Btk. teremti meg, amely 2013. július 1. napjától lép hatályba.

### RÉSZLETES INDOKOLÁS

#### Az 1. §-hoz

Az Egyezmény tárgykörére tekintettel a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 7. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján az Országgyűlés ad felhatalmazást az Egyezmény kötelező hatályának elismerésére. Jelen § - az Nsztv. 7. § (2) bekezdésében foglaltakkal összhangban - a szerződéskötési eljárás e belső jogi aktusát rögzíti.

#### A 2. §-hoz

Az Nsztv. alapján a kötelező hatály elismerésére adott felhatalmazás a kihirdetéssel egy aktusba olvad össze [Nsztv. 7. § (2) bekezdés, illetve 9. §]. Mivel az Egyezmény tárgykörét érintően a belső jogi szabályozás az Országgyűlés hatáskörébe tartozik, az Egyezmény kihirdetése is törvényi formát ölt.

#### A 3. §-hoz

A törvényjavaslat 3. §-a tartalmazza a 47 cikkből álló Egyezmény hiteles angol nyelvű szövegét és annak hivatalos magyar nyelvű fordítását.

Az Egyezmény tíz fejezetből áll. A fogalmak definiálása mellett, az **első fejezet** határozza meg az Egyezmény célját és alkalmazási területét.

A **második fejezet** az emberkereskedelem megelőzéséhez és leküzdéséhez szükséges biztonsági, ellenőrzési és együttműködési intézkedéseket tartalmazza. A fejezet rendelkezik az emberkereskedelem megelőzése, különösen a kereslet csökkentése érdekében alkalmazandó

intézkedésekről, az államhatáron alkalmazandó intézkedésekről, valamint az úti és személyazonosító okmányok biztonságával és érvényességével kapcsolatos intézkedésekről.

A **harmadik fejezet**, amely a terjedelmével és az Egyezményben elfoglalt központi helyével is jelzi fontosságát, az áldozatok védelme és segítése érdekében alkalmazandó intézkedéseket szabályozza: az áldozatok személyazonosságának megállapítása és védelme, fizikai, pszichikai és szociális felépülésükhöz való segítségnyújtás, felépülési és gondolkodási időszak biztosítása, tartózkodási engedély kiadása, kártérítés és jogorvoslat.

A **negyedik fejezet** büntető anyagi jogi, az **ötödik fejezet** eljárásjogi kérdéseket szabályoz.

A **hatodik fejezet** a Részes Felek közötti és a civil társadalommal való együttműködés szabályait tartalmazza.

A **hetedik fejezet** egy független ellenőrző mechanizmust állít fel, amelynek feladata az Egyezmény végrehajtásának vizsgálata.

A **nyolcadik fejezet** az Egyezmény egyéb nemzetközi szerződésekkel való viszonyát rendezi, a **kilencedik fejezet** szól az Egyezmény módosításáról, és a **tizedik fejezet** tartalmazza a záró rendelkezéseket.

Az Egyezmény célja, hogy az emberkereskedelem elleni küzdelemmel foglalkozó, már meglévő nemzetközi jogi eszközökre – így különösen az Egyesült Nemzetek keretében létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni Egyezménynek az emberkereskedelem, különösen a nők és a gyermekek kereskedelmének a megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló Jegyzőkönyvére (kihirdette: 2006. évi CII. törvény, a továbbiakban: ENSZ Egyezmény emberkereskedelem elleni jegyzőkönyve), valamint az Európai Unió keretén belül létrejött joganyagra – építve, az azokban biztosított védelmet tovább erősítse, és elősegítse a szabályok fejlődését egy olyan átfogó nemzetközi jogi keret létrehozásával, amely az emberkereskedelem áldozatainak emberi jogaira összpontosít (preambulum és 39. cikk).

Az Egyezmény által meghatározott követelményeknek hazánk megfelel. Ennek oka az, hogy az új Büntető Törvénykönyv (2012. évi C. törvény) elfogadásával, azon belül az emberkereskedelem tényállásának újrakodifikálásával (192. §), valamint az emberkereskedelem áldozatai azonosításának rendjéről szóló 354/2012. (XII. 13.) Korm. rendelet elfogadásával 2012 végére lezárult a 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetése, amely irányelv a lényegi elemeit tekintve az Egyezményre épül, illetve annak vívmányait viszi tovább. Tehát az Egyezmény nem teljesíthető követelményeket hazánkkal szemben nem támaszt.

Az Európai Bizottság kifejezetten szorgalmazza, hogy a tagállamok valamennyi emberkereskedelem elleni nemzetközi jogi eszközt ratifikáljanak, amint ez az emberkereskedelem felszámolására irányuló európai uniós stratégiában is megfogalmazásra került.

Az Európai Unióban „a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének erősítése” célkitűzés megvalósulása kapcsán a tamperei program folytatását célzó, 2005-2009. közti időszakra szóló Hágai Programot az Európai Tanács 2004-ben fogadta el. A Hágai Programban megfogalmazott elvárások nagymértékben szinkronban állnak az Egyezmény törekvéseivel, ami a két dokumentum keletkezésének időbeli közelségével is magyarázható. A jelenleg irányadó, az Európai Tanács által 2009-ben elfogadott, 2010-2014. közti időszakra szóló Stockholmi Program szintén kiemelt jelentőséget tulajdonít az emberkereskedelem elleni küzdelemnek.

Az Egyezmény jól illeszkedik az Európai Unió említett programja főbb célkitűzéseinek sorába, így különösen az abban szereplő menekültügyi, migrációs és határpolitika, a Közös Európai Menekültügyi Rendszer, a legális migráció és az illegális foglalkoztatás elleni küzdelem, a kitoloncolási és visszafogadási politika, a vízumpolitika és kiemelkedően a biztonság megerősítését célzó rendészeti, igazságügyi együttműködés vonatkozásában.

Az Egyezmény újításai az eddigi nemzetközi szerződésekhez képest a következőkben foglalhatók össze:

- míg az ENSZ Egyezmény emberkereskedelem elleni jegyzőkönyve a bűnmegelőzésre helyezi a hangsúlyt, addig az Európa Tanács Egyezménye az emberkereskedelmet mindenekelőtt az emberi jogok megsértéseként határozza meg, és kiemeli az áldozatvédelem fontosságát;
- az áldozatok segítésére és azok emberi jogainak védelmére összpontosít;
- széleskörű az alkalmazási területe:
  - az emberkereskedelem minden formája ide tartozik: nemzeti és nemzetközi, a szervezett bűnözéssel kapcsolatos és az attól független,
  - az emberkereskedelem összes áldozatára vonatkozik: az Egyezmény alkalmazandó minden áldozatra, függetlenül attól, hogy férfi, nő vagy gyermek az illető;
- átfogó jogi keretet állít fel az áldozatok és a tanúk védelme érdekében;
- hatékony és független ellenőrző rendszert hoz létre;
- kógens rendelkezéseket tartalmaz, és a többi nemzetközi szerződésben megállapított minimum követelményeken túlmutat.

#### **A 4. §-hoz**

Az Egyezmény 42. cikkének (4) bekezdése értelmében az Egyezmény azon államok vagy az Európai Közösség vonatkozásában, amelyek később ismerik el az Egyezményt magukra nézve kötelezőnek, az Egyezmény a megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okirat letétbe helyezésének napjától számított három hónapos időtartam lejártát követő hónap első napján lép hatályba.

A fentiek naptári napját – a 2005. évi L. törvény 10. § (4) bekezdésének megfelelően – annak ismertté válását követően a külpolitikáért felelős miniszter a Magyar Közlönyben közzétett közleményével állapítja meg.

A törvény végrehajtásáról a rendészetért felelős miniszter gondoskodik.